त्रष्टुवुर्व्विविधैः स्तोचैः स्वस्तिस्वस्तीतिषादिनः॥ ५१॥ वेदोक्ताभिरयाग्रगाभिर्वालिखिखाञ्च तुष्ट्वः। ऋग्भिराद्याभिर्भाखनां लिखमानं मुदा युताः॥ ५२॥ त्वं नाथ मोक्षिणां मोस्रो ध्येयस्वं ध्यानिनां परः। त्वं गतिः सर्व्वभृतानां कर्मकाख्डेऽपि वर्त्ततां ॥ ५३॥ शं प्रजाभ्योऽस्तु देवेश शकोऽस्तु जगताम्पते। शकोऽस्त दिपदे नित्यं शक्यशास्तु चतुष्पदे ॥ ५४ ॥ ततो विद्याधरगणा यक्षराक्षसपन्नगाः। क्षताञ्चितिपुटाः सर्वे शिरोभिः प्रखता रविं ॥ ५५ ॥ जनुरेवंविधा वाची मनःश्रोचसुखावद्याः। सद्यं भवतु ते तेजो भूतानां भूतभावन ॥ ५६ ॥ ततो हाहाहु श्वेव नारदस्तुम्बुरस्तया। उपगायितुमारबा गान्धर्वकुशला रविं॥ ५७॥ षड्जमध्यमगान्धारग्रामचयविश्रारदाः। मूर्च्छनाभिय तालैय सप्रयोगैः सुखप्रदं॥ ५८॥ विखाची च घृताची च उर्वश्वय तिसोत्तमा। मेनका सङ्जन्या च रक्षाखापरसां वराः ॥ ५० ॥ नन्दतुर्जगतामीशे लिख्यमाने विभावसी। ष्ठावभावविचासाञ्चान् कुर्वन्तोऽभिनयान् बष्टन्॥६०॥ प्रावाद्यन्त ततस्तच बेणुबीणादिदर्दुराः। पणवाः पुष्कराश्चेव स्टर्ङ्गाः पटचानकाः ॥ ६१ ॥ देवदुन्दुभयः शङ्घाः शतशोऽय सइस्रशः।